I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΑΠΟΦΑΣΗ αριθ. 2235/2002/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 3ης Δεκεμβρίου 2002

σχετικά με τη θέσπιση κοινοτικού προγράμματος για τη βελτίωση της λειτουργίας των φορολογικών συστημάτων στην εσωτερική αγορά (πρόγραμμα Fiscalis 2003-2007)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 95,

την πρόταση της Επιτροπής ([1]),

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ([2]),

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης ([3]),

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Στην εσωτερική αγορά, η πραγματική, ενιαία και αποτελεσματική εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου είναι ουσιώδους σημασίας για τη λειτουργία των φορολογικών συστημάτων, και ιδιαίτερα για την προστασία των εθνικών και κοινοτικών οικονομικών συμφερόντων μέσω της καταπολέμησης της φοροδιαφυγής και της φοροαποφυγής, της αποφυγής των στρεβλώσεων του ανταγωνισμού και της μείωσης της επιβάρυνσης των διοικήσεων και των φορολογουμένων. Η πραγματική, ομοιόμορφη και αποτελεσματική εφαρμογή αποτελεί ευθύνη της Κοινότητας από κοινού με τα κράτη μέλη.

(2) Η απόφαση αριθ. 888/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαρτίου 1998, σχετικά με την έγκριση κοινοτικού προγράμματος δράσης για τη βελτίωση των συστημάτων έμμεσης φορολογίας της εσωτερικής αγοράς (πρόγραμμα Fiscalis) ([4]) συνέβαλε σημαντικά στην επίτευξη των γενικών στόχων για την περίοδο 1998 έως 2002. Θεωρείται επομένως σκόπιμο να συνεχιστεί το πρόγραμμα Fiscalis για μια ακόμη πενταετία.

(3) Η αποτελεσματική, πραγματική και ευρεία συνεργασία μεταξύ των παρόντων και μελλοντικών κρατών μελών και μεταξύ αυτών και της Επιτροπής είναι σημαντική για τη λειτουργία των φορολογικών συστημάτων στην εσωτερική αγορά.

(4) Η πείρα που έχει αποκτήσει η Κοινότητα από το πρόγραμμα Fiscalis έδειξε ότι οι ανταλλαγές, τα σεμινάρια και η άσκηση πολυμερών ελέγχων θα μπορούσαν να υλοποιήσουν τους στόχους του προγράμματος φέρνοντας σε επαφή υπαλλήλους από διαφορετικές εθνικές διοικήσεις στο πλαίσιο επαγγελματικών δραστηριοτήτων. Αυτές οι δραστηριότητες θα πρέπει επομένως να συνεχιστούν, αλλά και να επεκταθούν για να καλύπτουν τους φόρους εισοδήματος, περιουσίας και επί των ασφαλίστρων.

(5) Η δημιουργία και η λειτουργία μιας υποδομής επικοινωνίας και ανταλλαγής πληροφοριών μπορεί να παίξει ζωτικό ρόλο στην ενίσχυση των φορολογικών συστημάτων στο εσωτερικό της Κοινότητας. Ειδικότερα το ηλεκτρονικό σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών για τον έλεγχο του ΦΠΑ (VIES), που αναφέρεται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 218/92 του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 1992, για τη διοικητική συνεργασία στον τομέα της έμμεσης φορολογίας (ΦΠΑ) ([5]), έδειξε την αξία της τεχνολογίας των πληροφοριών για την προστασία των εσόδων και την ελαχιστοποίηση των διοικητικών εργασιών.

(6) Για να εξασφαλιστεί η ενιαία εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου είναι απαραίτητο να έχουν οι αρμόδιοι για τη φορολογία υπάλληλοι υψηλό κοινό επίπεδο κατανόησης του κοινοτικού δικαίου και της εφαρμογής του στα σημερινά και μελλοντικά κράτη μέλη. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί μόνο μέσω αποτελεσματικής αρχικής και συνεχούς κατάρτισης που θα παρέχουν τα σημερινά και μελλοντικά κράτη μέλη. Συμπληρωματική κοινοτική δράση είναι απαραίτητη για το συντονισμό και την ενίσχυση της κατάρτισης.

(7) Η πείρα από το πρόγραμμα Fiscalis κατέδειξε ότι η συντονισμένη ανάπτυξη και εφαρμογή κοινού προγράμματος κατάρτισης θα μπορούσε να συμβάλει στην επίτευξη των στόχων αυτού του προγράμματος, ειδικότερα επιτυγχάνοντας υψηλότερο βαθμό κατανόησης του κοινοτικού δικαίου.

(8) Έχει αποδειχθεί ότι ένα επαρκές επίπεδο γλωσσομάθειας των εφοριακών υπαλλήλων είναι ουσιώδες για τη διευκόλυνση της συνεργασίας. Οι συμμετέχουσες χώρες θα πρέπει επομένως να παράσχουν στους υπαλλήλους τους την απαραίτητη γλωσσική κατάρτιση.

([1]) ΕΕ C 103 E της 30.4.2002, σ. 361.
([2]) ΕΕ C 241 της 7.10.2002, σ. 81.
([3]) Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 13ης Ιουνίου 2002 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα), κοινή θέση του Συμβουλίου της 26ης Ιουλίου 2002 (ΕΕ C 228 E της 25.9.2002, σ. 34) και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 24ης Οκτωβρίου 2002 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).
([4]) ΕΕ L 126 της 28.4.1998, σ. 1.
([5]) ΕΕ L 24 της 1.2.1992, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 792/2002 (ΕΕ L 128, 15.5.2002 σ. 1).

(9) Αν και η πρωταρχική ευθύνη για την επίτευξη αυτών των στόχων ανήκει στις συμμετέχουσες χώρες, απαιτείται συμπληρωματική κοινοτική δράση για το συντονισμό αυτών των δραστηριοτήτων καθώς και για την παροχή της υποδομής και των αναγκαίων κινήτρων. Δεδομένου ότι οι στόχοι των μέτρων της παρούσας απόφασης δεν είναι δυνατόν να επιτευχθούν επαρκώς από τις συμμετέχουσες χώρες και μπορούν επομένως να επιτευχθούν καλύτερα, λόγω της εμβέλειας και των αποτελεσμάτων της δράσης, σε επίπεδο Κοινότητας, η Κοινότητα μπορεί να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας του άρθρου 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας όπως καθορίζεται στο εν λόγω άρθρο, η παρούσα απόφαση δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των στόχων αυτών.

(10) Με την παρούσα απόφαση καθορίζεται, για όλη τη διάρκεια του προγράμματος, ένα χρηματοδοτικό πλαίσιο που αποτελεί την προνομιακή αναφορά, κατά την έννοια του σημείου 33 της διοργανικής συμφωνίας της 6ης Μαΐου 1999 μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής για τη δημοσιονομική πειθαρχία και τη βελτίωση της διαδικασίας του προϋπολογισμού ([1]), για την αρχή του προϋπολογισμού μέσα στα πλαίσια της ετήσιας διαδικασίας του προϋπολογισμού.

(11) Τα απαιτούμενα μέτρα για την εφαρμογή της παρούσας απόφασης θεσπίζονται σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή ([2]),

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΠΕΔΙΟ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΙ

Άρθρο 1

Πρόγραμμα Fiscalis

1. Θεσπίζεται πολυετές κοινοτικό πρόγραμμα δράσης (Fiscalis 2003-2007), εφεξής καλούμενο «το πρόγραμμα», για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 2003 έως την 31η Δεκεμβρίου 2007, για τη βελτίωση της λειτουργίας των φορολογικών συστημάτων στην εσωτερική αγορά.

2. Οι δραστηριότητες του προγράμματος συνίστανται στα εξής:

α) συστήματα επικοινωνίας και ανταλλαγής πληροφοριών·

β) πολυμερείς έλεγχοι στους οποίους συμμετέχουν τα κράτη μέλη και οι υποψήφιες χώρες οι οποίες έχουν συνάψει διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες μεταξύ τους ή με τα κράτη μέλη οι οποίες επιτρέπουν τέτοιες δραστηριότητες·

γ) σεμινάρια·

δ) ανταλλαγές·

ε) δραστηριότητες κατάρτισης·

στ) άλλες συνεδριάσεις εργασίας, επισκέψεις ή παρεμφερείς δραστηριότητες, στο πλαίσιο των στόχων του προγράμματος κατ' άρθρο 3, που θα αποφασίζονται εκάστοτε με τη διαδικασία του άρθρου 14 παράγραφος 2.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης:

α) ως «φορολογία» νοούνται οι ακόλουθοι φόροι που εφαρμόζονται στις συμμετέχουσες χώρες:

i) φόρος προστιθέμενης αξίας,

ii) ειδικοί φόροι κατανάλωσης για τα αλκοολούχα ποτά, τον καπνό και τα πετρελαιοειδή,

iii) φόροι εισοδήματος και περιουσίας όπως ορίζονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 της οδηγίας 77/799/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1977, περί της αμοιβαίας συνδρομής των αρμοδίων αρχών των κρατών μελών στον τομέα των αμέσων φόρων ([3]),

iv) φόροι επί των ασφαλίστρων όπως ορίζονται στο άρθρο 3 της οδηγίας 76/308/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 1976, για την αμοιβαία συνδρομή για την είσπραξη απαιτήσεων σχετικών με ορισμένες εισφορές, δασμούς, φόρους και άλλα μέτρα ([4]),

β) ως «διοίκηση» νοούνται οι δημόσιες αρχές των συμμετεχουσών χωρών που είναι αρμόδιες για τη φορολογία·

γ) ως «συμμετέχουσες χώρες» νοούνται τα κράτη μέλη και οι χώρες που αναφέρονται στο άρθρο 4 που πράγματι μετέχουν στο πρόγραμμα·

δ) ως «υπάλληλος» νοείται κάθε υπάλληλος της διοίκησης·

ε) ως «ανταλλαγή» νοείται η επίσκεψη εργασίας που πραγματοποιεί ένας υπάλληλος διοίκησης σε άλλη συμμετέχουσα χώρα, η οποία οργανώνεται στο πλαίσιο του προγράμματος·

στ) ως «πολυμερής έλεγχος» νοείται ο συντονισμένος έλεγχος της φορολογικής οφειλής ενός ή περισσότερων φορολογούμενων, ο οποίος οργανώνεται από πολλές συμμετέχουσες χώρες και έχει κοινό ή συμπληρωματικό ενδιαφέρον.

Άρθρο 3

Στόχοι

1. Ο γενικός στόχος του προγράμματος είναι να βελτιωθεί η ορθή λειτουργία των φορολογικών συστημάτων στην εσωτερική αγορά με την αύξηση της συνεργασίας μεταξύ των συμμετεχουσών χωρών, των διοικήσεων και υπαλλήλων.

([1]) ΕΕ C 172 της 18.6.1999, σ. 1.
([2]) ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.
([3]) ΕΕ L 336 της 27.12.1977· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την πράξη προσχώρησης του 1994.
([4]) ΕΕ L 73, 19.3.1976, σ. 18. οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2001/44/ΕΚ (ΕΕ L 175 της 28.6.2001, σ. 17).

2. Οι επί μέρους στόχοι του προγράμματος είναι:

α) για το φόρο προστιθέμενης αξίας και τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης:

i) να επιτρέψει στους υπαλλήλους να επιτύχουν ένα υψηλό κοινό επίπεδο κατανόησης του κοινοτικού δικαίου και της εφαρμογής του στα κράτη μέλη,

ii) να εξασφαλίσει την αποδοτική, αποτελεσματική και εκτενή συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών,

iii) να εξασφαλίσει τη συνεχή βελτίωση των διοικητικών διαδικασιών για την αντιμετώπιση των αναγκών των υπηρεσιών και των φορολογούμενων, μέσω της ανάπτυξης και της διάδοσης της ορθής διοικητικής πρακτικής·

β) για την άμεση φορολογία:

να υποστηριχθούν οι ανταλλαγές πληροφοριών στο πλαίσιο της αμοιβαίας συνδρομής και να γίνει πιο γνωστή η ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία στον τομέα της άμεσης φορολογίας·

γ) για τους φόρους επί των ασφαλίστρων:

να βελτιωθεί η συνεργασία μεταξύ κρατών μελών, εξασφαλίζοντας μια καλύτερη εφαρμογή των υφιστάμενων κανόνων·

δ) για τις υποψήφιες χώρες:

να αντιμετωπιστούν οι ειδικές ανάγκες των υποψήφιων χωρών προκειμένου να λάβουν τα αναγκαία για την προσχώρηση μέτρα στον τομέα της φορολογικής νομοθεσίας και της διοικητικής ικανότητας.

3. Το σχέδιο δράσης του προγράμματος καθορίζεται ετησίως με τη διαδικασία του άρθρου 14 παράγραφος 2.

Άρθρο 4

Συμμετοχή των υποψηφίων χωρών

Το πρόγραμμα θα είναι ανοιχτό στη συμμετοχή:

α) των συνδεδεμένων χωρών της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται στις ευρωπαϊκές συμφωνίες, στα πρόσθετα πρωτόκολλα και στις αποφάσεις των αντίστοιχων συμβουλίων σύνδεσης·

β) της Κύπρου, της Μάλτας και της Τουρκίας με βάση τις σχετικές διμερείς συμφωνίες που θα συναφθούν με αυτές τις χώρες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

Άρθρο 5

Συστήματα επικοινωνίας και ανταλλαγής πληροφοριών

1. Η Επιτροπή και οι συμμετέχουσες χώρες εξασφαλίζουν τη λειτουργία των ακόλουθων συστημάτων επικοινωνίας και ανταλλαγής πληροφοριών εφόσον η λειτουργία τους είναι αναγκαία βάσει της κοινοτικής νομοθεσίας:

α) του κοινού δικτύου επικοινωνιών/διεπαφής κοινού συστήματος (CCN/CSI) στο βαθμό που απαιτείται για να υποστηριχθεί η λειτουργία των άλλων συστημάτων που καθορίζονται στην παρούσα παράγραφο·

β) του ηλεκτρονικού συστήματος ανταλλαγής πληροφοριών για τον έλεγχο του ΦΠΑ (VIES) και των συστημάτων του για ανταλλαγή μηνυμάτων·

γ) του συστήματος επαλήθευσης της κυκλοφορίας εμπορευμάτων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης·

δ) του συστήματος έγκαιρης προειδοποίησης για τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης·

ε) του συστήματος πινάκων ειδικών φόρων κατανάλωσης·

στ) οιωνδήποτε άλλων νέων συστημάτων επικοινωνίας και ανταλλαγής πληροφοριών που καθορίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 14 παράγραφος 2, όταν η εγκαθίδρυσή τους απαιτείται βάσει της κοινοτικής νομοθεσίας.

2. Τα κοινοτικά στοιχεία συστημάτων επικοινωνίας και ανταλλαγής πληροφοριών είναι ο εξοπλισμός, το λογισμικό και οι ζεύξεις δικτύου που θα είναι κοινά σε όλες τις συμμετέχουσες χώρες για την εξασφάλιση της διασύνδεσης και της διαλειτουργικότητας των συστημάτων, ανεξάρτητα από το εάν τα στοιχεία είναι εγκατεστημένα σε χώρους της Επιτροπής (ή ενός εξουσιοδοτημένου υπεργολάβου) ή στις εγκαταστάσεις των συμμετεχουσών χωρών (ή ενός εξουσιοδοτημένου υπεργολάβου). Η Επιτροπή συνάπτει τις αναγκαίες συμβάσεις για να εξασφαλιστεί η ορθή λειτουργία αυτών των στοιχείων εξ ονόματος της Κοινότητας.

3. Τα μη κοινοτικά στοιχεία των συστημάτων επικοινωνίας και ανταλλαγής πληροφοριών περιλαμβάνουν τις εθνικές βάσεις δεδομένων που αποτελούν τμήμα των εν λόγω συστημάτων, τις ζεύξεις δικτύου μεταξύ των κοινοτικών και μη κοινοτικών στοιχείων καθώς και το λογισμικό και τον εξοπλισμό που κάθε συμμετέχουσα χώρα κρίνει απαραίτητα για την πλήρη αξιοποίηση των εν λόγω συστημάτων από το σύνολο της διοίκησής της. Οι συμμετέχουσες χώρες εξασφαλίζουν τη διατήρηση της λειτουργικότητας και της διαλειτουργικότητας των μη κοινοτικών στοιχείων με τα κοινοτικά στοιχεία.

4. Η Επιτροπή συντονίζει, σε συνεργασία με τις συμμετέχουσες χώρες, τα θέματα της καθιέρωσης και της λειτουργίας των κοινοτικών και μη κοινοτικών στοιχείων των συστημάτων και υποδομών που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 6

Πολυμερείς έλεγχοι

Οι συμμετέχουσες χώρες δύνανται να επιλέξουν, μεταξύ των πολυμερών ελέγχων που οργανώνουν οι ίδιες, εκείνους τους ελέγχους των οποίων το κόστος θα αναληφθεί από την Κοινότητα κατ' άρθρο 11. Οι εν λόγω έλεγχοι συμπεριλαμβάνουν οπωσδήποτε τον έλεγχο των φορολογικών υποχρεώσεων που αφορούν τον φόρο προστιθέμενης αξίας και/ή τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης.

Οι συμμετέχουσες χώρες υποβάλλουν στην Επιτροπή ετήσιες εκθέσεις και αξιολογήσεις όσον αφορά αυτούς τους ελέγχους.

Άρθρο 7

Σεμινάρια

Η Επιτροπή και οι συμμετέχουσες χώρες διοργανώνουν από κοινού σεμινάρια στα οποία συμμετέχουν υπάλληλοι των διοικήσεων, αντιπρόσωποι της Επιτροπής και, εάν παραστεί ανάγκη, άλλοι εμπειρογνώμονες.

Άρθρο 8

Ανταλλαγές υπαλλήλων

1. Η Επιτροπή και οι συμμετέχουσες χώρες οργανώνουν ανταλλαγές υπαλλήλων. Η διάρκεια των ανταλλαγών δεν υπερβαίνει τον ένα μήνα. Κάθε ανταλλαγή εστιάζεται σε μία συγκεκριμένη επαγγελματική δραστηριότητα, προετοιμάζεται δε επαρκώς, και μετά το πέρας της αξιολογείται από τους υπαλλήλους και τις διοικήσεις που συμμετείχαν. Η διοίκηση υποδοχής μπορεί αιτιολογημένως να περιορίσει τον αριθμό των συμμετεχόντων στις ανταλλαγές εάν ο αριθμός των αιτήσεων που έχουν υποβληθεί εμποδίζει την κατάλληλη προετοιμασία και διεξαγωγή τους.

2. Οι συμμετέχουσες χώρες λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να επιτρέπεται στους συμμετέχοντες στις ανταλλαγές υπαλλήλους να μετέχουν ενεργά στις δραστηριότητες της διοίκησης υποδοχής. Για το σκοπό αυτό επιτρέπεται στους υπαλλήλους αυτούς να εκτελούν τις εργασίες οι οποίες αντιστοιχούν στα καθήκοντα που τους αναθέτει η διοίκηση υποδοχής σύμφωνα με την έννομη τάξη της.

3. Κατά τη διάρκεια της ανταλλαγής, η αστική ευθύνη του υπαλλήλου κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του εξομοιώνεται με την αστική ευθύνη των υπαλλήλων της διοίκησης υποδοχής. Οι συμμετέχοντες στην ανταλλαγή υπάλληλοι υπόκεινται στους κανόνες περί επαγγελματικού απορρήτου που ισχύουν και για τους εθνικούς υπαλλήλους.

4. Οι συμμετέχουσες χώρες δύνανται να περιορίζουν το πεδίο των εν λόγω ανταλλαγών σε υπαλλήλους αρμόδιους για το φόρο προστιθέμενης αξίας και/ή τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης.

Άρθρο 9

Δραστηριότητες κατάρτισης

1. Οι συμμετέχουσες χώρες, σε συνεργασία με την Επιτροπή, προκειμένου να ενθαρρύνουν την οργανωμένη συνεργασία μεταξύ των εθνικών οργανισμών κατάρτισης και των υπαλλήλων που είναι επιφορτισμένοι με την φορολογική κατάρτιση εντός των διοικήσεων:

α) αναπτύσσουν τα υφιστάμενα προγράμματα κατάρτισης και, ενδεχομένως, εκπονούν νέα προγράμματα ώστε να παρέχουν στους υπαλλήλους έναν κοινό κορμό κατάρτισης και να τους επιτρέπουν να αποκτήσουν τα αναγκαία επαγγελματικά προσόντα και γνώσεις·

β) όπου κρίνεται σκόπιμο, δέχονται στα τμήματα φορολογικής κατάρτισης που προβλέπει κάθε συμμετέχουσα χώρα για τους υπαλλήλους της, τους υπαλλήλους όλων των συμμετεχουσών χωρών·

γ) αναπτύσσουν τα αναγκαία κοινά εργαλεία για την φορολογική κατάρτιση.

2. Οι συμμετέχουσες χώρες μεριμνούν επίσης ώστε όλοι οι υπάλληλοί τους να λαμβάνουν την αρχική και συνεχή κατάρτιση που απαιτείται για την απόκτηση των κοινών επαγγελματικών προσόντων και γνώσεων σύμφωνα με τα κοινά προγράμματα κατάρτισης, καθώς και την αναγκαία γλωσσική κατάρτιση που θα τους παράσχει ένα επαρκές επίπεδο γλωσσομάθειας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 10

Δημοσιονομικό πλαίσιο

Το δημοσιονομικό πλαίσιο για την εφαρμογή του προγράμματος κατά την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 2003 έως την 31η Δεκεμβρίου 2007 καθορίζεται σε 44 εκατομύρια ευρώ. Οι ετήσιες πιστώσεις εγκρίνονται από την αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή εντός των ορίων των δημοσιονομικών προοπτικών.

Άρθρο 11

Δαπάνες

1. Οι αναγκαίες δαπάνες εφαρμογής του προγράμματος επιμερίζονται μεταξύ της Κοινότητας και των συμμετεχουσών χωρών σύμφωνα με τις παραγράφους 2, 3, 4 και 5.

2. Η Κοινότητα αναλαμβάνει τις ακόλουθες δαπάνες:

α) το κόστος για την ανάπτυξη, αγορά, εγκατάσταση, συντήρηση και καθημερινή λειτουργία των κοινοτικών στοιχείων των συστημάτων επικοινωνίας και ανταλλαγής πληροφοριών που περιγράφονται στο άρθρο 5·

β) τα οδοιπορικά και τις δαπάνες διαμονής των υπαλλήλων για τους πολυμερείς ελέγχους, τα σεμινάρια, τις ανταλλαγές υπαλλήλων και τις δραστηριότητες κατάρτισης·

γ) τις δαπάνες σχετικά με τη διοργάνωση των σεμιναρίων και την ανάπτυξη μέσων κατάρτισης·

δ) το κόστος των μελετών αξιολόγησης των αποτελεσμάτων του προγράμματος που πραγματοποιούνται από τρίτους, διατηρώντας τον απαιτούμενο εμπιστευτικό χαρακτήρα των δεδομένων·

ε) το κόστος των άλλων δραστηριοτήτων κατ' άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχείο στ).

3. Η Επιτροπή, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25 Ιουνίου 2002, για τον δημοσιονομικό κανονισμό που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [1], καθορίζει τους κανόνες που αφορούν την καταβολή των δαπανών και τις ανακοινώνει στις συμμετέχουσες χώρες.

4. Η Επιτροπή θεσπίζει οιαδήποτε μέτρα απαιτούνται για τη δημοσιονομική διαχείριση του προγράμματος με τη διαδικασία του άρθρου 14 παράγραφος 2.

5. Οι συμμετέχουσες χώρες αναλαμβάνουν τις ακόλουθες δαπάνες:

α) το κόστος σχεδιασμού, αγοράς, εγκατάστασης, συντήρησης και καθημερινής λειτουργίας των μη κοινοτικών στοιχείων των συστημάτων επικοινωνίας και ανταλλαγής πληροφοριών κατ' άρθρο 5·

β) το κόστος αρχικής και συνεχούς κατάρτισης, συμπεριλαμβανομένης της γλωσσικής κατάρτισης, των υπαλλήλων τους.

[1] ΕΕ L 248 της 16.9.2002, σ. 1.

Άρθρο 12

Δημοσιονομικός έλεγχος

Οι αποφάσεις κοινοτικής χρηματοδότησης και οι συμφωνίες ή συμβάσεις που απορρέουν από την παρούσα απόφαση, αποτελούν αντικείμενο δημοσιονομικού ελέγχου σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία περί οικονομικού και δημοσιονομικού ελέγχου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 13

Εφαρμογή

Τα μέτρα που απαιτούνται για την εφαρμογή του άρθρου 1 παράγραφος 2 στοιχείο στ), του άρθρου 3 παράγραφος 3, του άρθρου 5 παράγραφος 1 στοιχείο στ) και του άρθρου 11 παράγραφος 4 θεσπίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 14 παράγραφος 2.

Άρθρο 14

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή («επιτροπή Fiscalis»).

2. Όταν γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 4 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 αυτής.

Η προθεσμία που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 3 της απόφασης 1999/468/ΕΚ ορίζεται σε τρεις μήνες.

3. Η επιτροπή θεσπίζει τον εσωτερικό της κανονισμό.

Άρθρο 15

Παρακολούθηση και αξιολόγηση

1. Η Επιτροπή υποβάλλει ετησίως στην επιτροπή του άρθρου 14 παράγραφος 1, έκθεση παρακολούθησης που περιγράφει την πρόοδο όλων των δραστηριοτήτων του προγράμματος όσον αφορά την υλοποίηση και τα αποτελέσματα σε σχέση με το ετήσιο σχέδιο δράσης. Η έκθεση αυτή διαβιβάζεται επίσης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Οι διοικήσεις διαβιβάζουν στην Επιτροπή όλα τα αναγκαία στοιχεία για να πραγματοποιηθούν οι εκθέσεις παρακολούθησης με τον πιο αποτελεσματικό δυνατό τρόπο.

2. Το πρόγραμμα υφίσταται ενδιάμεση και τελική αξιολόγηση που πραγματοποιούνται υπό την ευθύνη της Επιτροπής με τη βοήθεια των εκθέσεων παρακολούθησης και των εκθέσεων που έχουν υποβάλει οι συμμετέχουσες χώρες. Η αποτελεσματικότητα και η απόδοση του προγράμματος αξιολογούνται σύμφωνα με τους στόχους του άρθρου 3. Οι αξιολογήσεις εξασφαλίζονται μέσω των εκθέσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 3 ως εξής:

— Η ενδιάμεση αξιολόγηση εξετάζει τα πρώτα αποτελέσματα και τις επιπτώσεις των δραστηριοτήτων του προγράμματος. Εκτιμά επίσης τη χρησιμοποίηση των πιστώσεων, τη διεξαγωγή της παρακολούθησης και της εφαρμογής.

— Η τελική αξιολόγηση εξετάζει την αποτελεσματικότητα και την απόδοση των δραστηριοτήτων του προγράμματος.

3. Οι συμμετέχουσες χώρες διαβιβάζουν στην Επιτροπή:

α) έως τις 31 Μαρτίου 2005, ενδιάμεση έκθεση αξιολόγησης για την αποτελεσματικότητα και την απόδοση του προγράμματος·

β) έως τις 31 Μαρτίου 2008, τελική έκθεση αξιολόγησης για την αποτελεσματικότητα και την απόδοση του προγράμματος.

4. Η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο:

α) έως τις 30 Ιουνίου 2005, ενδιάμεση έκθεση αξιολόγησης για την αποτελεσματικότητα και την απόδοση του προγράμματος καθώς και ανακοίνωση για τη σκοπιμότητα συνέχισης του προγράμματος, συνοδευόμενη, κατά περίπτωση, από κατάλληλη πρόταση·

β) έως τις 30 Ιουνίου 2008, τελική έκθεση αξιολόγησης για την αποτελεσματικότητα και την απόδοση του προγράμματος.

Οι εκθέσεις που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β) διαβιβάζονται επίσης προς ενημέρωση στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και στην Επιτροπή των Περιφερειών.

5. Οι εκθέσεις αξιολόγησης της παραγράφου 4 εκπονούνται, πρωτίστως, βάσει των εκθέσεων της παραγράφου 3 και των εκθέσεων παρακολούθησης της παραγράφου 1.

Άρθρο 16

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2003.

Άρθρο 17

Αποδέκτες

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 3 Δεκεμβρίου 2002.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο	*Για το Συμβούλιο*
Ο Πρόεδρος	*Ο Πρόεδρος*
P. COX	T. PEDERSEN